SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

No. 112. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 15, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го ЧЕРВНЯ 1988 Ч. 112. РІК XCV.

СЕРГІЙ НАБОКА ДОМАГАЄТЬСЯ ЗАКРИТТЯ ВСІХ АТОМНИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ НА УКРАЇНІ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — На Захід дійшла з України заява голови Українського Культурологічного Клубу Сергія Набоки у справі екологічної демонстрації у Києві 26-го квітня ц.р. Нижче подаємо повний текст заяви.

„26 квітня 1988 року о 8:30 в районі вул. Хрещатик і площі Жовтневої революції розпочалася, а вже приблизно через сорок хвилин була розігнана мирна, екологічна демонстрація, організована Українським Культурологічним Клубом і присвячена 2-ій річниці Чорнобильської катастрофи. До початку, під час та після демонстрації було затримано на термін від однієї до семи годин близько п'ятидесяти осіб, у тому числі кілька абсолютно сторонніх людей. Перехожих з фото- та кінокамерами було затримувано, люди в цивільному вилучали або псували плівки. Ніхто з нападників не пред'являв ніяких посвідчень і не представлявся. Бешинствували в основному люди в цивільному, міліціонери, яких було заздалегідь мобілізовано з інших районів, удавали, що нібито нічого особливого не бачать. Хапання демонстрантів, викручування їм рук, нецензурна лайка — усе створювало відворотне, проте доволі яскраве видовище.

Отже, 26-го квітня у Києві відбулося дві демонстрації. Одна, організована Українським Культурологічним Клубом мала на меті показати — й показала — те, що думає громадськість України, принаймні, певна її частина, про Атомні електростанції. Київські ж власті, на чолі з ЦК Компартії України продемонстрували киянам, жителям України, та й, зрештою усьому світові, що їх абсолютно не цікавить думка народу ні про життєві проблеми, ні навіть про них

(Закінчення на стор. 3)

ВІДБУДЕТЬСЯ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ІЛЛІНОЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Урбана — Чікаго (УНДП). — З бюра Української науково-дослідної програми Іллінойського університету повідомляють, що з кінцем травня складання програми цьогорічної конференції закінчене. Конференція відбудеться, як завжди, на головному кемпусі згаданого університету в Урбана-Шемпейн і триватиме від понеділка, 20 червня до суботи, 25 червня.

Конференція включена у вселенські святкування тисячоріччя Хрищення України. Її назва — „Від Київської Русі до сучасної України: Тисячоріччя росту". Загальна тематика доповідей розглядується натроє — вибрані питання з історії української культури від передхристиянської ери до кінця вісімнадцятого століття; вплив християнства на новітню українську культуру; питання з ділянки Церкви й обряду. В окремих доповідях, що їх буде п'ятдесят-дві, будуть обговорені такі питання як дуалізм в українській мітології; сліди поганських культів в українському обряді; літературні пам'ятники княжої доби; княжа архітектура; впливи Візантії на культуру й обряд; впливи літургічних текстів на думи; творчість Вишенського, Прокоповича й Сковороди; вплив вертепу на модерний театр; мотив серця в українській думці; діяльність братств; впливи давніших традицій на творчість Котляревського й Шевченка; християнські мотиви в модерній поезії, прозі й драматургії. В ряді доповідей будуть обговорені ширші світоглядові проблеми, як наприклад, роля символізму в українській суспільності чи роля Церкви в організації еміґрантських громад. Окремі засідання присвячені музиці й образотворчому мистецтву. Це тільки декілька тем, вибраних із широкої програми, яка складатиметься, крім згаданих доповідей, із дискусій, — „панелі", головної конференційної доповіді, різних вечірніх мистецьких імпрез та бенкету.

Учасники конференції вшанують Юрія Шевельова за його цінний труд на різних ділянках української

(Закінчення на стор. 4)

М. ҐОРБАЧОВ ЗУСТРІВСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ВАТИКАНУ

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС Міхаіл Горбачов зустрівся у понеділок, 13-го червня ц.р., з представниками Ватикану, головно з кардиналами Аґостіно Касаролі, державним секретарем Ватиканської держави і Йоганнесом Віллібрандсом, головою секретаріяту для справ християнської єдности. Під час розмови обидві сторони не підносили справи евентуальних відвідин Папи Івана Павла II до Совєтського Союзу в майбутньому. Запитаний кореспондентами про таку можливість відвідин М. Горбачов відповів, що для цього потрібно ще багато попрацювати і мусять значно більше поправитись відносини між СССР і Ватиканом.

Кардинал А. Касаролі натомість висловився більш оптимістично про розмову під час зустрічі представників Ватикану з Горбачовим. Цю розмову він назвав „теплою" і „дружньою". При тому він додав: „але ми не дійшли до конкретної справи, а саме нав'язання дипломатичних зв'язків Ватикану з Совєтським Союзом, а справу запрошення Святішого Отця жадна сторона не підносила, знаючи заздалегідь, що ця проблема вимагає довших розмов на вищому рівні, щоб її остаточно перемогти, чи розв'язати".

Після прочитання листа Папи до М. Горбачова, перекладеного на російську мову, М. Горбачов, користуючись перекладачем міністра закордонних справ Едуарда А. Шеварднадзе, погодився вислухати реляції Касаролі і Віллібрадса про безпосередній зв'язок Ватикану з католицькими громадами в СССР. Касаролі однак не сказав журналістам, яким способом Ватикан ці зв'язки буде втримувати і на якому рівні. Він прямо не бажав відповідати на це питання. Касаролі підкреслив, що обіцянка совєтського уряду і згода речників Російської Православної Церкви відбути офіційну зустріч з представниками Ватикану в липні на невтральній території у Фінляндії є дуже важливими справами. Віллібрандс додав, що вже саме визнання речників СССР, що в їхній країні існують католицькі спільноти, є кроком, який за колишніх режимів не був можливий.

Совєтське законодавство забороняє, щоб будь-яка Церква діяла в Совєтському Союзі без реєстрації у спеціяльному міністерстві для справ віри, займалася харитативною працею і вихованням дітей та молоді в релігійному дусі.

Розмовляючи з кореспондентами обидва високі представники Ватикану, які прибули до Москви для участи у відзначеннях 1000-ліття Християнства в Україні (в оригіналі „на Русі") заявили, що Папа у листі до М. Горбачова пропонує вдержувати на систематичній базі тісні зв'язки, виясняючи, що після домовленостей Апостольська Столиця найменує додаткову кількість єпископів для Української Католицької Церкви і допоможе створити духовну семінарію для цієї католицької вітки.

Як відомо, А. Касаролі і Й. Віллібрадс зустрічались минулої п'ятниці, 10-го червня ц.р., з п'ятьма католиками українськими єпископами і священиками цієї Церкви, яка покищо діє в катакомбах. Вони свідомі того, що Російська Православна Церква є принципіяльно проти відновлення УКЦеркви, але, мабуть за згодою Політбюра, її представники будуть говорити з Ватиканом в цій справі.

Велика делеґація Ватикану виїхала з Москви до Ленінграду, Києва і Володимира, де відбудуться продовження відзначень Ювілею 1000-ліття Християнства в Україні. Участь у Київських святкуваннях бере також Архиєпископ нюйоркської архидієцезії кардинал Джан О'Коннор.

ДВА КАРДИНАЛИ ЗУСТРІЛИСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ УКЦЕРКВИ

Москва. — Два кардинали, які приїхали з Ватикану в Совєтський Союз на святкування Тисячоліття Хрищення, зустрілися у Москві з представниками Української Католицької Церкви, яка офіційно не визнана урядом. Український право захисник Іван Гель, який супроводжував українських католиків в готель „Совєтський" на зустріч з кардиналами, сказав, що зустріч, яка тривала півтори години замість запланованих 30 хвилин, „була теплою і плодотворною. Вона вселила в нас надію і силу".

Це була перша зустріч церковних діячів Ватикану і Української Католицької Церкви на такому високому рівні, пояснив І. Гель. Зі сторони Ватикану в ній взяли участь кардинали Аґостіно Касаролі, державний секретар Ватикану, і Йоганнес Віллебрандс, голова секретаріяту у справах християнської єдности. Українську делеґацію очолювали єпископ Софрон Курчаба і Павло Василик. Українські підпільні єпископи заявили, що Українська Католицька Церква нараховує нині понад 4 мільйони віруючих лише в Україні, особливо в її західних частинах, не враховуючи тих українців, які проживають в інших республіках СССР.

Після зустрічі кардинали відмовилися відповідати на запитання журналістів. Зі своєї сторони українські церковні діячі відкликали заплановану раніше пресову конференцію, заявивши, що вони дали слово представникам Ватикану не розголошувати зміст їх розмов. Невідомо, зауважує кореспондент агенства Ассошіейтед Пресс, чи заторкується справа про визнання УКЦеркви в особистому листі Папи Івана Павла II, що його кардинал Касаролі повинен був вручити Міхаілові Горбачову.

За словами І. Геля, 11 українських католицьких єпископів були у сталінські часи репресовані. В живих з них нині залишилося лише троє.

У п'ятницю, 10-го червня, в Большом театрі відбулося урочисте засідання, присвячене ювілеєві Тисячоліття, в якому разом з представниками Російської Православної Церкви та багатьох інших церков світу взяла участь Раїса Горбачова. Вона сиділа у першому ряді, кілька годин підряд слухала промови і жваво розмовляла з церковними і державними діячами, що були в залі. На урочистих зборах були присутні заступник голови Президії Верховної Ради СССР Пйотр Дємічев, перший заступник голови Ради міністрів Ніколай Талізін, а також Константин Харчев, голова комітету у справах церков.

Глава Російської Православної Церкви Патріярх Пімен виголосив промову, в якій високо оцінив діяльність Міхаіла Горбачова, назвавши його „творцем перебудови і провісником нового політичного мислення".

Серед тих, які виступали на зборах, було двоє гостей зі З'єднаних Стейтів Америки — євангелистський проповідник Біллі Ґрегем і рабин з Ню Йорку Артур Шнеєр. В телефонічному інтерв'ю А. Шнеєр сказав, що він звернувся до Раїси Горбачової і, нагадавши їй рядки з Біблії про створення світу, похвалив її за те, що вона є вірною і відданою помічницею свого чоловіка.

Газета „Стар-Леджер" повідомила, що „Правда", покликаючися на слова голови Президії Верховної Ради СССР Андрея Громико, пише, що совєтський уряд дозволить українським католикам виконувати релігійні обряди, якщо ці не будуть заперечувати місцеві органи. Газета повідомляє також, що А. Касаролі зустрівся з К. Харчевим і знову порушив справу УКЦеркви в СССР.

У День Батька на Союзівці виступить тріо „Верховина"

Тріо „Верховина" (зліва: Б. Ігнатович, Н. Коханська і А. Ящишин.

Союзівка. Управа Союзівки щороку влаштовує для батьків, від наймолодшого до найстаршого віку, родинну зустріч із Батьком-Союзом. Цього року День Батька відбудеться тут в неділю, 19-го червня, в пополудневих годинах.

Для розваги гостей запрошено цього року відоме тріо „Верховина" з Торонто, під мистецьким керівництвом Олени Глібович, яке виконає ряд пісень, включно з релігійними. „Верховина" — це частий гість і одноліток Союзівки, відома також українцям трьох континентів тріо має платівки п.н. „Верховина співає". З нагоди Тисячоліття Християнства в Україні „Верховина" записала на касету популярні релігійні пісні і є частим учасником святкувань Тисячоліття в Америці й Канаді.

„Верховина" виступає у складі: Надія Коханська, Анна Ящишин і Богданна Ігнатович, при фортепіяновому супроводі Михайла Бубни.

У мистецькій програмі виступить також танцювальний ансамбль „Дунай" із Сейнт Катарінс, Онт., під керівництвом Ореста Самця.

Проф. Я. Рудницький інтервеніював у Венеції

Венеція, Італія (ОУПС). — З уваги на що раз частіші випадки русофільської інтерпретації українського Тисячоріччя на европейському континенті, а зокрема на заповідженій Фундацією Чіні в Венеції міжнародній конференції про „тисячоріччя російського християнства", проведено тут освідомну акцію в травні ц.р., з рамени УММАН і ДЦ УНР її провів проф. Ярослав Рудницький особистими інтервенціями в науковому Геллиністичному інституті Венеції, в дирекції Мартіянської бібліотеки, в самій Фундації Чіні та в венецькому Патріярхаті.

При цій нагоді він передав відповідну літературу, в тому матеріяли з наукового конгресу в Мюнхені.

У зверненні до венецького Патріярха проф. Рудницький прохав його інтервеньювати на захист історичної правди: в 988 році не було ані „російського", ані „совєтського" християнства на світі й тому всякі конференції на цю тему згори засуджені на ненауковість.

Праця про німецьку окупацію України появиться англійською мовою

Париж (УПС). — Представляючи своїм читачам працю д-ра Володимира Косика про Другу світову війну п.з. „Націонал-соціялістична Німеччина й Україна" у французькій мові паризький журнал „Лір" (червень 1987) зазначував, що вона подає „величезний і вибуховий" матеріял, який мало відомий на Заході. І справді, згадана праця зводить нанівець стереотипний погляд на історію війни й окупацію на Сході Европи, що його за 40 років накинули світові певні кола, беручи до уваги твердження російської совєтської пропаганди.

Інформації про появу книжки були поміщені також в інших журналах у Франції („Монд е Ві", „Форс Уврієр Ебдо" тощо) і в Австрії („Европа Етніка", видавана університетським видавництвом у Відні).

Названу працю отримали також деякі французькі політики. Дехто з них, підтверджуючи отримання книжки, її коментував. І так, наприклад, колишній президент Франції Валері Жіскар д'Естен писав, що він з цікавістю прочитав працю і ствердив, що „факти, про які мова, найчастіше мало відомі в Західній Европі". Найширше коментував книжку д-р Кльод Малюре, який тоді був державним секретарем для справ, що відносилися до прав людини. Він писав: „Ця праця прояснює темні зони історії Другої світової війни, яку, на мою думку, треба конечно краще знати".

Англомовне видання цієї праці, яке уже підготовляється, появиться, наприкінці 1988 або на початку 1989 року.

В МЮНХЕНІ ВІДБУВСЯ НАУКОВИЙ КОНҐРЕС У 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

Мюнхен, Німеччина (Б. К.). — Важливою подією у нашому науковому житті в Ювілейному Році — в році 1000-ліття Хрищення Руси-України — був п'ятиденний Науковий Конгрес у Мюнхені, що відбувався в днях від 28-го квітня до 2-го травня 1988 року, який об'єднав наших науковців в еміграції. Вже самий факт, що цей Конгрес був понадконфесійний і що в ньому взяли участь 28 наших церковних і наукових установ і інституцій, що діють у системі наших Церков і СКВУ, вказує на його поєднуючу і успішну дію в стремлінні до об'єктивного понадконфесійного взаємозрозуміння і співдії.

Науковий Конгрес підготовив Діловий Комітет, очолюваний проф. В. Яневим і секретарем проф. Гр. Васьковичем. В складі Комітету діяло шість віцепрезидентів: о. проф. О. Кравченко (Кол. Св. Андрея), о. проф. І. Музичка (Кол. Св. Софії), пастор В. Домашовець, (ВЄ ББ) проф. Я. Білінський (УВАН), проф. Я. Падох (НТШ в ЗСА), і проф. Л. Винар (голова Наук. Ради СКВУ). Відбувався Конгрес у відомому баварському реколекційному осередку (Exerzitienhaus Schloss Fürstenried) — в замку, який має усі догідні гостинні умови для проведення таких великих зустрічей.

Після Соборного урочистого Молебня у церкві реколекційного осередку — з участю Блаженнішого Митрополита Василія (з Канади), Архиєпископа Володимира та Владики — Єпископа-Екзарха Платона і духовенства, Науковий Конгрес, у великій святочній залі замку, відкрив голова Конгресу проф. Володимир Янів, вітаючи Владик, преподобних Отців, віцепрезидентів, представників установ і делеґатів та всіх учасників.

Конгрес вітали присутні Владики, а від КОУГЦУ — ред. С. Мудрик. Конгрес запланований був на 5 днів — з максимум навантаження — і був поділений на XIV сесій, які керували предсідники сесій, при чому (з вийнятком неділі), що кожний день відбувалося три сесії, що сукупно мали 8 наукових рефератів. Після кожного реферату (доповіді), — в залежності від рішення предсідника сесії — відбувалися дискусії, в яких брали участь учасники подібних наукових зацікавлень, або дотичної наукової ділянки. Доповіді були тематично пов'язані в якійсь мірі з історією і духовістю наших Церков і відображали різні історичні аспекти нашого духового і національного життя в минулому і сучасному, а тим самим — об'єктивно представляли і насвітлювали значення цієї події і її вплив на нашу духовість, на нашу історію впродовж тисячоліття і взагалі на історію східних слов'ян.

На особливу увагу заслуговує запланована німецькою мовою сесія (VI), що відбулася у п'ятницю 29-го квітня як ширша міжнародна інформативна зустріч, в залі відомого католицького осередку у Мюнхені. Серед почесних гостей, поруч з вже згаданими попередньо Владиками, був кол. прем'єр Баварії — дост. А. Гоппель з дружиною. Цю зуст-

(Закінчення на стор. 3)

ПОМ'ЯНУТЬ СВ.П. Д-РА П. СТЕРЧА

Ню Йорк. — Карпатський Дослідний Центр ім. Юліяна Ревая і Світовий Союз Карпатських Січовиків влаштовують Службу Божу і Панахиду у пам'ять св. п. д-ра Петра Стерча. Відправлятиме о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, тут в церкві св. Юра у четвер, 16-го червня ц.р., в год. 9-ій вранці.

У СВІТІ

У ВИСЛІДІ РОЗМОВ у Ню Йорку між прем'єр-міністром Ізраїля Іцаком Шаміром і міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе, до Совєтського Союзу поїде незабаром ізраїльська парляментарна делеґація, серед якої будуть також консулярні високі політики. Все це вказує, кажуть політичні спостерігачі, на те, що СССР й Ізраїль плянують відновити дипломатичні зв'язки в майбутньому. Рівночасно Ізраїль, продовжить ще раз час перебування совєтської консулярної делеґації, яка „гостює" в Ізраїлі, вже від минулого року. Е. Шеварднадзе, виступаючи на пресовій конференції, підкреслював, що совєтський уряд все одно домагатиметься переведення міжнародної конференції для полагодження близькосхідніх проблем і ставитиме цю справу у формі передумови для відновлення дипломатичних зв'язків. Як відомо, І. Шамір гостро протестує не тільки проти самої конференції, але також проти совєтської участи в ній, бо, мовляв, СССР, не вдержує з Ізраїлем дипломатичних зв'язків.

ПРАЦІВНИКИ ІЗРАЇЛЬСЬКОЇ державної служби безпеки заарештували на окупованих землях 26-річного палестинця Гаміса Джавдата Фараджа, який признався, що він від довшого часу слідкував за діяльністю посадника араба 74-річного Гасана Тавиля, „зрадника палестинського народу", який, мовляв, „запродався ізраїльській окупаційній владі" і вбив його ножем у відповідній хвилині, керуючись „націоналістичними спонуками". Як відомо, палестинці, які змагаються за право на самостійну державу і гостро виступають проти ізраїльської окупації, розкинули були друковані летючки у яких домагалися від усіх арабів, щоб вони покинули служити окупантам, бо інакше їх чекає „каральна рука". Діючи консеквентно, палестинці почали тепер здійснювати свою погрозу проти тих, які продовжують співпрацювати з ізраїльцями.

В КІНЦІ МИНУЛОГО ТИЖНЯ совєтські засоби повідомили про вибух нових страйків і заколотів у самостійній області Нагірному Карабаху, населення якої складається з в більшості з вірменів. Як відомо, вірмени домагаються прилучення Нагірного Карабаху до Вірменської ССР. Газета „Правда", орган ЦК КПСС, пише що десятки тисяч осіб вийшли на вулиці, створили непрохідні колони і маршем, з транспарантами, співами і вигуками маршували в сторону міста Степанакерта. Активісти вірменського націоналістичного руху створили свою охорону, яка охороняє багато районових центрів, побоюючись нападу азербайджанських націоналістів. Очевидно, органи КҐБ дбають про те, щоб інформації про події у Вірменії і Азербайджані не продісталися на Захід, тому в'їзд до згаданих республік гостро заборонений для західніх кореспондентів. Обмежено також телефонічні розмови, що їх контролюють співробітники КҐБ. Навіть з повідомлень „Правди" видно, що страйками спаралізовані не тільки фабрики й інші підприємства у Степанакерті, але також в містах Мартунь, Мардакерт і Аскіран.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ ВІДКРИТО нововідновлену офіційну гостинницю Уряду для закордонних гостей т.зв. „Блер Гавз", яку було закрито для ремонту ще 1982 року. Кошти ремонту цього 115-кімнатного будинку винесли 8.6 міл. дол., а його удекорування 5 міл. дол. Кошти ремонту покрито з державної скарбниці, а внутрішнє влаштування з приватно зібраних фондів.

ЗІ ЗБІЛЬШЕННЯМ ДОКАЗІВ про те, що курення є великою небезпекою для людського здоров'я, а з тим й загальні домагання, щоби переставати курити, дослідники працюють над винаходом нового ліку, який допоміг би курцям в їхніх намаганнях. Головний дослідник нікотинних впливів при Американському Інституті надужиття наркотиків д-р Джек Генингфілд, остерігає курців, щоби не сподівалися чуда в новому винаході.

У НАЙНОВІШОМУ ЗВІТІ Пентагону говориться про те, що Департамент оборони відібрав право 284 контракторам брати участь в пропонуваннях цін на військові замовлення, а 173 контракторам було тимчасово відмовлено. Все це в наслідок того, що вони робили кримінальні проступки у виконанні своїх зобов'язань супроти Уряду. Надужиття поважних грошевих сум цими контракторами, як також і багатьма подібними особами, були виявлені при річній перевірці урядовими ревізорами.

ЗВІТ СПЕЦІЯЛЬНОГО слідчого про перевірення ним оскарження головного прокуратора ЗСА Едвина Міза, а різнородних надужиттях свого становища має появитися друком з кінцем цього місяця. Існує правдоподібність, що хоча в звіті не буде кримінальних переступлень, то це звідомлення не буде цілком виправдуючим для головного прокуратора.

СИЛЬНІ ПУБЛІЧНІ протести зростають з кожним днем в справі висилання отруйних речовин звичайною поштою чи посланцями. Доперва тепер стало відомим, що військові з'єднання ЗСА пересилають різного роду отруйні речовини до дослідних лябораторій по цілій країні звичайною поштою. Люди занепокоєні небезпекою такої практики подали це до публічного відома і є домагання, щоби це припинити.

ІНСТИТУТ ДОСЛІДІВ при ООН виготовив звіт про небезпечні наслідки великого і постійного зросту числа автомобілів у світі. В звіті говориться про небезпеку захворювань, пов'язаних із видільованими випарами автомобілів, не говорячи вже про автомобільний рух на дорогах і автострадах. Звіт рекомендує щоб індустріяльні країни поліпшили публічні системи транспортації і припинили бодай частинно продукцію автомобілів.

ПРОНАЦИСТСЬКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ рух, що був дуже розрісся останніми роками в Англії, починає бути також популярним серед американських підлітків. Американські офіційні чинники вдержування порядку та групи зацікавлені громадянськими правами дуже турбуються тим явищем, бо це підсилює зріст расистської злочинности серед молодих людей.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Postmaster: Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кінець одної і початок другої фази виборів

У минулому тижні відбулися останні передвибори у стейтах Ню Джерзі, Монтані, Ню Мексіко і Каліфорнії. У висліді всіх переведених передвиборів однаково республіканець віцепрезидент Джордж Буш, як демократ губернатор стейту Массачусетс Майкел Дукакіс здобули більше делеґатів, як потрібно для отримання номінації від партійної конвенції на офіційного кандидата зразу у першому ґолосуванні. Тому, що Демократична партія має багато більше зареєстрованих членів, як Республіканська, (що не обов'язує до голосування на даного партійного кандидата) для отримання номінації на демократичній конвенції треба 2,091 делеґатів, обраних у передвиборах. Майкел Дукакіс має 2,250 делеґатів. Для отримання номінації на конвенції Республіканської партії треба мати 1,139 делеґатів — Джордж Буш має 1,484. Крім того „нездекльярованих" є ще 348 делеґатів по демократичному боці і плюс 985 делеґатів, що їх зібрав чорний проповідник Джессі Джексон (остання статистика, подавала, що Джексон має понад 1,000 делеґатів). Є це 646 делеґатів, що їх здобули демократичні кандидати Ґор і Саймон, які дуже швидко зреклися дальшої виборчої кампанії.

У популярному нюйоркському щоденнику „Дейлі Нюз" був добрий великий заголовок „Дукакіс виграв битву — війна щойно починається". На цьому місці було вже ствердження, що американські виборці дуже химерні, керуються при голосуванні такими арґументами, як „пора на зміну", химерними у голосуванні є особливо жінки, які звертають увагу на зверхній вигляд і хист промови кандидата, та що у президентських виборах на задній плян відходить той критерій, який повинен би рішати: критерій кваліфікацій кожного кандидата. Повчальним прецедентом був вибір на президента Джіммі Картера, плянтатора горішків, який одинокий державницько-адміністраційний досвід придбав як губернатор стейту Джорджія. Виявився цілком безпорадним на такому складному становищі, як формально президент З'єднаних Стейтів, насправді лідер вільного світу. Тому не можна на сто відсотків пророчити, що виграє вибори республіканський кандидат Джордж Буш, дарма що він своїми кваліфікаціями просто перевищує Дукакіса. Буш був кілька дворічних каденцій конґресменом, був директором централі військової розвідки (Сі-Ай-Ей), був амбасадором в Об'єднаних Націях і амбасадором в Китаї. Майкел Дукакіс був членом стейтової асамблеї в стейті Массачусест і після того обрали його на ґубернатора цього стейту.

Тому, що під час передвиборів йшлося вже тільки про виграу чи програу Дукакіса і Джессі Джексона і тільки про них писали газети, промовчуючи Буша, газетні опити виявили, що Дукакіс має переваґу над Бушем. Тепер ситуація змінилася. Інвестиґаційні репортери нишпорять за всіма подробицями життя і діяльности кожного кандидата. Карта віцепрезидента Джорда Буша ясна, а коли йому закидають, що він занадто слухав Роналда Реґена і що не має „лідерських даних" — то це демагогія, так само, як йому стараються причепити латку причетности до афери „Іран-контрас". Вкінці покажеться різниця кваліфікацій обох кандидатів.

Найголовніше — це приналежність Дукакіса до лівого крила Демократичної партії. Він є за абортами вагітних жінок, він є проти кари смерти, він є за повне зрівняння у правах гомосексуалістів включно з прийманням їх до війська і на дипломатичні пости і він є людиною цілком байдужою до справ Церкви і релігії. Ось у нюйоркському щоденнику „Ню Йорк Пост" з 11-го червня, у статті п.з. „Дукакіс і Церква — проблема характеру" — закидається Дукакісові пофальшування власного життєпису. Автор цієї статті покликується за прізвищами на кількох греко-православних духовників, між ними на єпископа Калітоса, які заявляють, що Дукакіс, протеґуючи аборти, проти яких є однаково Католицька і Православна Церкви — „сам себе екскомунікував". Маючи за дружину жидівку повінчався поза Церквою і діти його не хрещені. Це суто особисті справи, але у виборчій кампанії можуть мати свою вагу. Дукакіс закидає Урядові Реґена, тож і віцепрезидентові Бушові, легковаження бездомних, бідних і старих віком громадян. Насправді у стейті Ню Йорк всі старші віком громадяни мають автоматично т.зв. Медікейд, крім Медікеру, а в стейті Ню Джерзі старші і незаможні люди мають велику знижку на ліки. У стейті Массачусетс цього нема. У стейті Массачусетс Дукакіс підвищенням податків латав дефіцит бюджету і тамошня господарка погана. Все це вилізе у виборчій кампанії, але це не мусить переконати виборців.

Василь Сокіл

МИНУЛО ТРИ РОКИ ВІД ПРИХОДУ ДО ВЛАДИ М. ҐОРБАЧОВА

II.

На доказ підривної діяльности іноземних розвідок КГБ може вже зараз з успіхом використати такі факти: не так давно комсомольці Київського університету випустили листівку до народу, в якій, зокрема, сказано: „Ми домагаємося публічної дискусії в пресі, по радіо і телевізії про можливість мати багатопартійну систему в нашій країні, щоб забезпечити повну участь цілої нації у вирішенні майбутнього України".

Більше того, на першій сторінці органу ЦК КПСС газети „Правда" у святкові травневі дні — 2-го числа надруковано листа члена партії з 1972 року В. Селиванова — звернення до наступної всесоюзної партконференції. Автор пише про втрату партією авторитету в нараді і що видимість її єдности полягає в покірному одноголосному схваленню волі партійного вождя.

Таку фіктивну єдність, — пише він, — створювали, безупинно повторюючи про загострення клясової боротьби, вбиваючи в голови міти про „шпигунів" та масові „шкідництва" як результат підривних дій агентів імперіялізму. В. Селиванов відважився на сторінках органу ЦК КПСС ствердити, що в партії буйно розцвіли кар'єризм, чванство, хабарництво, пияцтво, безкарність, паразитизм, зневага до людей — трудівників і тримання їх в рабській покірності. Автор говорить, що вплив такої партії на маси виявився з одного боку, в жадобі кожного прорватися в еліту, а з другого, — плювати на чесний труд. Кому він потрібен? Краще бути членом партії, командувати, керувати. Таких командирів у країні вже зібралося двадцять мільйонів!

Автор звертається до партійної конференції з вимогою вжити рішучі заходи до перебудови партії, яка стала диктаторською кастою без найменших ознак демократизму. Фактично, автор листа, відносно молодий, член партії доводить, що така партія непотрібна, вона нездатна об'єднати маси на виконання завдань революційної перебудови. Висновок який? Автор обмежується пропозицією розпочати нову чистку партії...

З австралійської преси довідуємося про те, що в Москві ініціятивна група зібралася на квартирі активістки Євгенії Дебрянської для організації, яка вони назвалися, „Незалежного видавничого клубу". З цієї ж інформації дізнаємося про існування тридцяти неофіційних видавництв. Мова на цьому зібранні йшла і про створення опозиційної партії назва якої „Демократичний Союз". Створено комітет, який накреслив основні принципи цієї партії і повідомив про це міський комітет партії большевиків.

На це зібрання, куди прийшло понад 60 прихильників, не пустили прибулих на 30-ох автах міліціонерів та кагебістів. Однак, після закінчення зборів при виході двадцятьох учасників було затримано...

Відомо, що крім цих зборів, у Москві відбулися в інших районах міста такі ж зібрання з таким же порядком денним. Крім вимог дозволити організувати нову партію, збори зажадали створення незалежних профспілок та виводу совєтських військ з Европи. Знаменно, що в цій справі окремо згадано про вивід військ з Західньої України та з прибалтійських республік, вважаючи їх окупованими країнами.

Карні органи, видно, ще не зорієнтувалися, що їм робити в даній ситуації, але вони дуже просто можуть усі ці „горбачовські вольності" трактувати як результат підривної акції іноземних розвідок. Неважко їм вже зліпити низку судових процесів, нових погромів сталінського типу. Заколоти в Казахстані та Вірменії — це націоналістична контрреволюція. До цього можна прилучити українських буржуазних націоналістів, які, голосами Гончара, Олійника, Павличка, Плачинди та сотень інших „бендерівців" дестабілізують незламну єдність большевицької імперії.

На чоло контреволюційної, антисовєтської організації КГБ може поставити ціле Політбюро — однодумців Ґорбачова, які підривають монолітність совєтської держави, подарувавши естонським „націоналістам" значну долю незалежности в управлінні економікою республіки, — віддали в їхнє відання індустрію, енергетику, транспорт, харчування, освіту, культуру, лісове господарство та охорону довкілля. Що ж станеться, коли така децентралізація й унезалежнення пошириться далеко за Естонію?

Після трьох років значно загострюється змагання між реформаторами і консерватистами. На сторінках „Правди" — органи ЦК партії часто з'являються статті читачів з різних кінців Совєтського Союзу, які висловлюють занепокоєння з приводу того, що на місцях чиниться саботаж або одвертий спротив започаткованим реформам. Останнім часом у таких листах лунає тривога, чи не заміряються сталіністи скинути Ґорбачова з керівництва. Автори листів попереджають, якщо подібне замишляється в Кремлі, — народ не мовчатиме.

Це свідчить, що гласність — не просто свобода слова для окремої людини, а, що найвагоміше, — свобода для всього народу, для цілої нації сказати своє слово в рішенні державних справ. Слово це чимдалі набирає значення не лише пропозиції, але й конкретних вимог: зокрема для реалізації перебудованих плянів невідкладно належить розв'язати серед інших найболючішу проблему національної нерівноправности.

Хтозна, чи в Кремлі, чи поза ним щось замишляється проти Ґорбачова, однак він сам постійно звертається до народу. На недавній зустрічі з редакторами, журналістами, творчими діячами заявив, що стаття в „Советской России", яка фактично закликала повернутися до сталінської політики, є одвертим „анти-перебудовним маніфестом". Це означає, що внутріполітична боротьба існує. Недарма він сказав: „Але я не подам у відставку!"

Саме на цю зустріч з представниками масової інформації генеральний секретар прийшов не лише зі своїм однодумцем — членом Політбюра Яковлевим, але і з „другою особою" в Політбюра Лігачовим, — очевидно, що розвіяти чутку про незгоди в керівному органі партії.

Наскільки відсутня незгода, а навіть панує міцна єдність серед керівної верхівки, покажуть результати червневої партійної конференції, зобов'язаної ухвалити рішення на важливіші питання, які з усією гостротою нерозв'язаности виявили себе за ці три роки перебудови.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

На слідах містерії життя

Під час дослідів над поліпшенням телебачення, видатний італійський вчений, Доменік Раваліко вирішив перевести студії над дією нашого зорового органу, з прицілом порівняння, наскільки дія ока, відстає від електронного дива нашого телебачення. Але ці студії виявили щось зовсім протилежне, а саме, що наше око набагато складніше та досконаліше від телебачення. На перший погляд здавалося б, що обидві системи засновані на цьому самому принципі, перетворювання оптичних зображень на електронно-оптичні. В телебаченні, це перетворювання відбувається в „ортіконі" фотоелектронного екрану, який складається з 400,000 часточок світло-чутливої речовини. В нашому зоровому органі, в сітківці, яка складається із 100 мільйонів мініятюрних фотоприймачів для сприймання чорно-білого та 13 мільйонів для сприймання кольорів. Крім цього кожна клітина ока — це чудова малесенька „антена", число яких у суцільному дорівнюється 125 мільйонам.

Мало того, коли телебачення пересилає до свого фотоелектронного екрану зображення тільки 400,000 світлочутливих частинок, наші очі пересилають до мозку 60 мільйонів пунктиків, сполучених безпосередньо з мозком тонюсінькими провідниками відізольованими від себе, подвійною оболоною та з'єднаними в один співвісевий („coaxial") кабель, товщиною 2,5 міліметрів. Цей кабель у медичній термінології, носить назву зорового нерва.

Не слід тому дивуватися, що Доменік Раваліко, захоплений та очарований цією майже фантастичною дією нашого зорового органу, вирішив присвятити своє дальше життя не дослідам електроніки, але студіям сучасної біології, які він, до речі, постановив довести до відома якнайбільшої кількости людей, шляхом публікації популярно-наукових видань. Одне з них, п. з. „Сотворення — не казка", в дуже гарному українському перекладі. о. Родіона Головацького ЧСВВ, лягло в основу цієї статті.

На думку автора цієї публікації, три винаходи причинилися до буревійного розвитку нашої сучасної науки, телескоп, мікроскоп та електронний супермікроскоп.

Коли поверх три й півсторіччя тому Ґалілео Ґалілей спрямував свій саморобний телескоп на срібну хустину неба, він відкрив перед збентеженою та переляканою людиною новий, чудесний світ макрокосмосу, що немов фантастична казка, виринув перед ним з нетрів всесвіту, у виді міріярдів зір, мряковин та маєстатичних ґалактик.

Десять років пізніше винайдено оптичний мікроскоп, який перед очима людини відкрив розлогий світ мікроскопу, світ мікробів, бактерій, молекул та атомів. Але навіть найкращий оптичний мікроскоп не міг побільшити зображення більше, ніж 1,000-2,000 разів. У такому побільшенні мікроб залишається мікробом, а листок листком. Для глибшого проникнення цього мікрокосмічного світу, наука потребувала в кількасот разів потужнішого мікроскопа. Такий мікроскоп став дійсністю щойно в половині 30-их років, під назвою електронного супермікроскопа, до якого, замість струменя світла впроваджено струмінь вільних електронів. Винайдення електронного супермікроскопа відкрило перед очима людини третю безмежність — мікрокосмосу.

Коли поглянути на листок через такий електронний супермікроскоп, на його синявому екрані виринає перед нами, вже не листок, але столичне фабричне місто невтомної дії живих клітин, що працюють на основі запрограмованої організації компюторів та кібернетики. Це щось таке неймовірне, що людина не всилі відмежувати бачену дійсність від уяви.

Тіло дорослої людини складається із 60,000 мільярдів (чи вживаючи американської термінології (60, 000 більйонів живих клітин, з яких кожна похожа на чудесну ультрамодерну фабрику-майстерню, з одним центральним керуванням та неперевершеною системою самоконтролі. Центр керування міститься в ядрі кожної (сфероїдної форми) клітини.

Це чудо над чудами, коли взяти до уваги, що кожна клітина дорівнюється довжиною одній десятій, а проміром одній сотій частині міліметра, а її праця всеціло підпорядкована плянові, закодованому на 46 тонесеньких біологічних стрічках, розташованих у ядрі кожної клітини, довжиною 1,7 метра кожна.

Ці стрічки носять акронімну міжнародну назву „Deoxyribo nycleic acid" (DNA), по-українськи Дезоксерибонуклейна кислота (ДНК). З уваги на обмеження місця в клітині, стрічки ДНК звинуті, у виді подвійної спіралі. Кожна стрічка має 13 мільйонів генів, а кожний ген вміщає 450 закодованих знаків ДНК. Якщо прийняти, що кожний знак відповідає одній друкарській літері, тоді кількість літер ДНК кожної людини вміщає 13x450 мільйонів, себто 5 мільярдів 850 мільйонів літер. Цими друкарськими літерами можна б задрукувати 1,000 томів енциклопедії світу, величиною 1,000 сторінок кожна.

Але стрічка ДНК — подвійна, отже число закодованих знаків дорівнюється 11 мільярдам 700 мільйонам літер, якими можна б задрукувати, не тисячу, але два тисячі томів цієї енциклопедії, а довжиною усіх стрічок ДНК нашого тіла можна б опоясати цілу нашу соняшну систему.

Це, не тільки щось подиву гідне та абсолютно досконале, але прямо фантастичне, що нещадно вдаряє

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА У ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ

I.

Показники за перший квартал, а особливо за березень, виказують далеко кращий, як передбачувано, економічний ріст. Деякі показники зросли більше, як урядові і приватні економісти сподівалися. Індекс економічних показників у загальному зріс на 1.4 відс. Валова продукція зросла рекордово на 3.9 відс., а не 2.3 відс. як подано раніше і до кінця року зросте на три відс. (а не 2.4). Приватні економісти твердять, що економіка буде і далі зростати. Державна асоціяція заряду 250-ти індустрійних підприємств предсказує, що економічний ріст ц.р. буде кращий від попереднього і друга половина року буде краща від попередньої, але зросте інфляція, яка за перший квартал збільшилася на 3.7 відс. (а не 2.4, як раніше подано) і до кінця року може зрости до чотири відс., через задовільну 1.1 більйон дол. доставу гроша на ринок. Сильно зменшився торговельний дефіцитовий балянс 9.7 більйона дол. (30 відс. менше від лютого — 13.8 більйона дол.), а експорт зріс на 23 відс.) 29 більйонів дол., (головно машинове знаряддя, літаки і компютори), через дешевий продукт і низьку вартість доляра. За перший квартал торговельний дефіцит зменшився на 12.2 відс. (36 більйонів дол.), а федеральний дефіцит на 39 більйонів дол. (50 відс. менше як передбачувано), і Адміністрація Реґена передбачає до кінця року 146.7 більйона дол., а конгресова Бюджетова комісія 157 більйонів долярів.

Сильно зросла будова домів на 2.4 відс. (збудовано 1.45 мільйона домів, найбільше на заході, найменше на півдні), а продаж на 14.7 відс., через зменшені мортґеджові відс. (9.6, сьогодні 10.6, а до кінця року можуть зрости до 11.25 відс. Зросли ціни на однородинні доми, пересічно 2.7 відс. (131,000 дол. за дім). Продаж авт через знижені ціни, зросла на 12.1 відс., дохід корпорацій на 2.4 відс. а бизнесова продаж на 2.9 відс. Зменшилися інвентурні запаси на 0.3 відс. (найбільше від шістьох місяців), що збільшило фабричні замовлення на 1.6 відс., збільшило продукцію на чотири відс., через автоматизацію та затруднення. Особисті доходи зросли на 1.2 відс., заробітки на 15 більйонів дол., але рівночасно зросли консумційні видатки на 4.2 відс., (в річному зіставленні 3.8 відсотка) останні роки пересічно зростали 3.4 відс. річно., що спричинило зменшення ощадностей на 4.6 відс. Фабрики і копальні працювали на повну силу (82.5 відс.), а бизнес у загальному дев'ять відс. кращий від попереднього року. Дискантову стопу (5.6 відс.) наразі немає потреби міняти. Три комерційні банки виказали великі зиски: Сити банк — 15 відс., Чейс Мангеттен — 75 відс. Кемікел банк — 52 відс. головно через позички. В загальному американські банки мали в першому кварталі п'ять більйонів дол. доходу. Щоби сповільнити економічний ґін і стримати інфляцію піднесли трьома наворотами відс. стопу з 8 до 9 відс., на що зареаґувала біржа, через зв'язання гроша. Дванадцять з п'ятнадцять великих банків виказали від 25 до 56 відс. зиску, єдиний Тексас банк втратив 1.7 більйона дол., а ощадностево позичкові інституції втратили 1.6 більйона дол. Цього року вже збанкрутувало сімдесят банків, з чого двадцят п'ять в Тексасі (у 1987р. — 184).

Ціни на нафтові продукти — без змін. Конференцію 13-ти членів ОПЕК-у відсунено на кінець червня, оскільки зменшать продукцію зростуть ціни на літо на бензину, восени на оливу. Ціни на фармерські продукти пересічно зросли на 0.9 відс., головно на городину і сою та будуть зростати далі, через горяч (100 ступенів Фаренгайта) і посуху в центральних і північно-центральних фармерських стейтах, (на сою вісім дол. на бушелеві). Ціни на харчі зросли на 4.6 відс., до кінця року можуть зрости на вісім відс. Фармерські доходи за три місяці зросли на 19.5 більйона дол. (минулого року 57 більйонів дол.). Зростають ціни на шляхетні металі і дорогоцінні камені. Сильно зросли замовлення на фабричне знаряддя (83 відс.) і доходи нафтових компаній, від 16 до 36 відс.

Закінчення буде.

Богдан Цимбалістий

ГРОМАДЯНСЬКА ПАСИВНІСТЬ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

VII.

Щоб бути іменованим офіційним кандидатом на пост президента, поодинокі діячі, — а їх було з десяток цього року — мусять зібрати мільйони долярів на фінансування своєї кампанії. Жертвують на них не тільки ті, що мають надію мати якісь особисті користі, коли їх кандидат виграє, але також тисячі пересічних громадян, які вважають, що перемога їхнього кандидата вийде на добро країни. Тисячі молодих американців добровільно анґажуються в передвиборчу кампанію, жертвуючи на це свій час і гроші. Пост президента, віцепрезидента чи навіть конгресмена, або сенатора не приносять особистого збагачення. Навпаки, кандидати на ці пости мусять видати великі суми своїх грошей під час перевиборчої кампанії. Люди, які думають тільки про вигідне і заможне життя в політику не йдуть.

У світі є поширений погляд про американський матеріялізм. Тут треба дещо уточнити. Правдою є, що мірилом вартости в американському думанні вважаються матеріяльні успіхи та осяги людини. Проте ці здобутки американці не використовують на те, щоб „уживати" життя, тобто жити тільки вигідно, заможно і нічого собі не відмовляти. В них нема такої гедоністичної, споживацької настанови. У великій мірі американці вживають здобуті багатства для вищих цілей. Нагадаймо, скільки коледжів, шкіл, шпиталів, театрів, музеїв, оркестр створено особистими пожертвами. Американці щедро допомагають жертвам голоду, землетрусів, повені, війни в різних країнах світу.

Американська політична система вимагає від громадян жертвенности для задоволення своїх культурних потреб і для розвитку культурного життя країни. Найбільшою журбою культурних установ є здобування фондів для фінансування їх діяльности. Чи це нам подобається чи ні, нам доводиться в цій системі жити і діяти. (В европейських країнах держава більше піклується розвитком культури і найчастіше втримує культурні інституції).

Міт про українську жертвенність

Серед нас є поширений погляд, що українська громада особливо жертвенна. Це наполовину правда: жертвенною є тільки мала частина українських громадян.

За переписом населення з 1980 року 730,000 осіб призналося до свого українського походження. Можливо, що з українських земель прибуло більше наших людей, але їх нащадки забули про своє походження, або не бажають признатися до нього, або визначують себе за державою звідки їхні предки прибули (Австрією, Росією, Польщею і п.). Пожертви складають, звичайно, родини, або дорослі-самітні. Немає статистики, скільки є українських родин і самітних. Тому треба робити припущення. Отож, коли відрахувати дітей, які є на втриманні батьків, українських подруж життя і додати мішані подружжя, можна припустити що в Америці є коло 250,000 родин (українських і мішаних) і дорослих самітних. Скільки з них жертвенні на українські громадські і культурні цілі. На марґінесі завважуємо, що тут враховуємо жертвенности на будову і на втримання церков. Хоч наші Церкви сповняють велику ролю у збереженні наших громад, жертвенність на них випливає з вимог особистої віри, з бажання задовольняти особисті релігійні потреби згідно певних побутових традицій. Жертвенність на ці цілі є досить велика. Жертвують нащадки перших поколінь переселенців, новоприбулі та їхні діти. У висліді побудовано і далі будується чимало нових храмів. Очевидно, наші Церкви, з їхнім окремим обрядом, відограють велику ролю у збереженні нашої групової ідентичности. Завдяки їм, існують зорганізовані українські громади в різних містах Америки. Все це допомагає до самозбереження. Хоч самозбереження є конечним та істотним для виконування цієї ролі, що її наклала історія на українську еміґрацію, саме самозберігання є радше пасивним процесом. Самим самозбереріганням ми не зможемо впливати на американську громадську думку, чи на політику. Щоб бути політичним фактором, щоб зробити щось для України, не вистачить тільки зберегтися, але треба розвивати українську науку, культуру, треба вдержувати наші наукові, і культурні установи, публікувати твори наших мистців і вчених і рівночасно анґажуватися в американське політичне життя. Все це вимагає великої жертвенности. А як є в дійсності?

Отож, коли відтягнути пожертви на церкви, на українські культурні, політичні, харитативні цілі складають пожертви біля 12,000 родин і дорослих самітних. Таке було число жертводавців на створення катедр та інституту при Гарварді. Ця збіркова кампанія була вершком жертвенности нашої громади: в ній брали участь особи з усіх середовищ. Кампанія тривала понад 20 років.

Дванадцять тисяч жертводавців становить 5 відсотків загального числа родин і самітних українського походження і яких 40 відсотків з числа новоприбулих політичних іміґрантів.

Оцих 5 відсотків усіх українських переселенців чи 40 відсотків новоприбулих доконали великих діл: значно допомогли до видання багатьох томів Енциклопедії Українознавства, створили три катедри українознавчих студій та Наукового Інститут при Гарварді, втримують Український Музей в Ню Йорку, Українську Вільну Академію Наук, Наукове Товариство ім. Шевченка, організували школи і табори для молоді, допомагають потребуючим українцям в інших країнах світу тощо. Ці самі особи складають пожертви на різні цілі. Так 5 відсотків американських українців рятують честь усієї української громади.

Продовження буде.

МИКОЛА РУДЕНКО У ДІТРОЙТІ

Під час перебування М. Руденка у Дітройті (зліва): Зенон Василькевич, Микола Руденко та Михайло Смик.

У суботу, 7-го травня, наша громада вітала письменника Миколу Руденка, якому Совєтський Союз дозволив виїхати на Захід по 11 роках ув'язнення. Вітала його громада щиро і численно, вітала хлібом і сіллю, які подала йому княгиня фестивалю Марта Куропась, та довгим рядом громадських організацій, які вичислив Зенон Василькевич, вітаючи його в імені громади. Перебіг його життя подав ред. Михайло Смик. Було це життя тяжкого дитинства, військової служби в часи Другої світової війни, жорстокого німецького полону, роки перебування в рядах Комуністичної партії, розчарування її ідеологією, що спонукало його відверто заперечити у формі книжки економічну теорію Маркса. Які це мало наслідки для нього, нам усім відомо.

Сам він говорив як людина навчена життям, а нині щаслива, що знаходиться на волі та має можливість (як це він сказав) спілкуватися з людьми. Йому імпонують культурні й матеріяльні здобутки нашої еміграції у вільному світі. Якщо наша еміграція не є політично монолітна, для нього це річ зрозуміла, як вияв нормального явища у демократичному світі. Головне, що тут наша наука може розвиватися свобідно, що видаються книжки, журнали, газети без цензури і без дозволів. На рідних землях наша історія, наша минувшина частинно замовчувана, решта перероблена, перекручена, перебріхана. І хоча ми не написали безсмертних драм, не побудували Партенону, не створили ідеалу краси в мистецтві, то все ж таки це все виросло на нашім хлібі.

За правду нашу бореться нині наша інтелігенція в Україні, за правду цю вона карається у таборах. І як у випадку Левка Лук'яненка та інших, вони не поповнили жодного злочину, вони тільки домагалися того, що гарантує конституція. І відразу виявилося, що ці закони — це облуда і фалш. І за цю пригадку законів конституції вони дістали десятки літ тюрем та заслання. Ми тут, на волі не маємо навіть уяви, яке страшне життя у тих таборах. Працюючи в замкненні, в'язні не бачать світа. А коли через мале закратоване вікно вони побачать малий кусок неба, то і це не завжди є розрадою. Руденко, як глибокий, вдумливий лірик і на небосклоні добачує драму, коли чорна хмара ковтає білу. В тих таборах караються люди різних національностей, різних характерів, з різною минувшиною. Найбільш похвальну оцінку дав він нашим упістам за їх геройчну, шляхетну поведінку.

Перебуваючи у Вашінгтоні, він був прийнятий президентом Регеном, якого просив не забувати про українських політичних в'язнів. Мав також довшу розмову з асистентом президента Ричардом Шифтером, який виявив докладне ознайомлення зі справою українських політичних в'язнів.

На ряд запитань Микола Руденко давав вичерпні відповіді. Розповів про зрусифікування Донбасу, з якого він походить, та взагалі русифікацію усіх міст України, яке є наслідком пляннованого урядом вимішування населення. Створюючи догідні умовини життя в Сибірі, уряд заохочує молодь виїжджати туди. На Сибірі та в республіках Азії живуть мільйони українців без жадної української газети, без українських радіопередач, без українських шкіл. Говорять по-російськи, але пам'ятають ще, що вони українці.

На запитання чи гласність принесла якісь зміни на Україні, відповів: „Чорновола четвертий раз не заарештували".

Йому було приємно почути запитання молодого студента права Ігоря Федоровича, який виявив докладне ознайомлення з нашою новітньою історією. Говорячи про 1960-ті роки та цей період українізації, він запитав, чи сучасні прояви критичних думок наших письменників та їх домагання закінчаться для них так сумно, як скінчилося Петрові Шелестові та багатьом культурним діячам. Руденко уважає, що Совєтський Союз знаходиться тепер під кожним поглядом в дуже скрутному становищі, так що певні зміни мусять статися. Ігор Федорович хотів також знати, що ми повинні робити, яку застосувати стратегію, щоб якнайкраще допомогти краєві.

На це запитання Руденко дав відповідь, з якою частина присутніх не погоджувалася. Він відразу застеріг, що те, що він скаже, є оперте на його життєвому досвіді. Він не збирається тут нікого навчати чи переконувати, висказує тільки свої думки. Руденко уважає, що нам треба союзників у нашій боротьбі за волю. Розглянувши цілу проблему, він переконаний, що одинокими союзниками можуть бути євреї. Це його переконання оперти на досвіді таборового життя, де спільна доля витворювала щирі відносини між обома національностями. Він вповні свідомий того, що в історичній перспективі оба народи мають наболілі рани, що в даний час висунення такого погляду не може бути популярне, але нам не вільно керуватися тільки емоціями.

Цю заяву Руденка можна б поставити в ряд тих заяв, які по Другій світовій війні довели до згоди між німцями та французами, та заяв релігійних провідників, які бажали нормалізації відносин з історичними противниками.

Микола Руденко перебував у Дітройті 5,6,7 і 8 травня ц.р. на запрошення Українсько-Американської Координаційної Ради Метрополітального Дітройту при співпраці редакції „Українських Вістей". Під час свого побуту він відвідав наші школи, дім для старших віком, Українське Село та редакцію газети „Українські Вісті", а також давав інтерв'ю для української і американської преси. У неділю, 8-го травня, був гостем української православної церкви св. Покрови.

Для побуту М. Руденка був створений окремий комітет, до складу якого увійшли представники 16 організацій. Багаточисельна зустріч української громади відбулася в авдиторії при катедрі св. Покрови.

З.В.

Сергій Набока...

(Закінчення зі стор. 1)

самих. Партійно-адміністративна сталінсько-брежнєвська верхівка показала (втім, вкотре вже?) своє справжнє, аж ні як не привабливе обличчя.

Через два дні обидві київські міські газети не посоромилися надрукувати брехливе звідомлення УВС (Управління Внутрішніх Справ) про демонстрацію.

1. У першому реченні допущено свідоме перекручення фактів. Ремонтні роботи (які, власне, були потрібні для зриву демонстрації, про яку властям стало відомо не менше ніж за два тижні) проводилися на протилежному боці Хрещатика; демонстранти не виходили на проїжджу частину вулиці, отже ні ускладнити роботи, ані заважати рухові транспорту не могли. Крім того, безпорядки провокували не ми, а невідомі люди в цивільному, які вдавали з себе „випадкових перехожих" (що крутилися в цьому районі за годину-півтори до описуваних подій), або „простих дружинників". Про те, що принаймні частина з них не була ні тим ні другим, свідчать хоча б такі факти: в кількох із них, при різких рухах з-під одягу визирали портативні рації, в інших бачили посвідчення червоного кольору, ще інших було впізнано, як співробітників органів внутрішніх справ та держбезпеки. Їхні дії добре, мабуть, видно на відеокасеті, відзнятій їхніми ж колегами.

2. Другий абзац (повідомлення УВС) являє собою взірець маніпулювання свідомістю читачів. Демонстрація була присвячена другій річниці Чорнобильської катастрофи і вона не була використана „як привід для підбурення перехожих до протиправних дій". **„Провокаційні вигуки" в основному зводилися до читання вголос ст. 48 Конституції УРСР** та пояснень екологічної ситуації на території України, а „провокаційні написи на транспарантах" зафіксовано на вже згаданій відеокасеті, в рішеннях Ради клубу та в свідченнях учасників та спостерігачів демонстрації. До яких протиправних дій можна підбурити перехожих таким написом, як, скажімо „АЕС — на референдум"? Нащо можна спровокувати перехожого транспарантом „Промисловість, землю, воду — під екологічний контроль"?

3. третій абзац уже стовідсоткова брехня. Ні керівників, ні активістів, ні людей, що приєдналися до нас в ході демонстрації ніхто, ніякі „правоохоронні органи" не попереджали „про неприпустимість подібних дій у відповідності із статтею 187-3 Кримінального Кодексу УРСР (ст. 190-3 КК РСФСР"), мабуть через те, що наші дії аж ніяк не підпадали під класифікацію названої статті. І це було очевидно для всіх присутніх.

4. Оскільки не було попередження чи пояснення протиправности наших дій (нападники обмежилися матюками та недоладними вигуками в мегафони: „Екстреміскі настроєнние граждане разойдітесь"), демонстрація продовжалася, не зважаючи на брутальне насильство з боку невідомих у цивільному, в яких наведені вище факти дають підстави бачити представників влади. Учасників та прихильників демонстрації, членів нашого клубу та цілком сторонніх людей грубо, неначе яких злочинців, хапали й тягли в підземний перехід, до автобусу, до спеціяльно наготовлених машин, і розвозили до штабів народних дружин, Ленінського та Подільського РОВДів. Таким чином було затримано близько 50 чоловік (точне число нам, ясна річ, невідоме).

5. 17 чоловік дійсно знаходилися в Ленінському РОВД. Не 14, а 10 чоловік відпущено вночі 27-го. Набока С.В. не затримувався під час демонстрації, не доставлявся в РОВД, а отже, не міг бути „випущений" з нього. Ще до початку подій він, разом з Мілявським Л.І. був затриманий, запханий до легкової машини невідомими, під час демонстрації знаходився в Радянському РОВД, у кабінеті старшого оперуповноваженого Козко. Тарасенко, Балагура та Ковжун, згадані у звідомленні, не є членами УКК (Українського Культурологічного Клубу), у підготовці та проведенні демонстраіції участі не брали...

Виматаємо перегляду справи незаконно заарештованого Олеся Шевчика, вибачення через пресу перед усіма затриманими, покарання винних та виконавців, спростування у пресі наклепницьких вигадок УВС, тимчасового закриття всіх діючих АЕС (Атомних Електростанцій) на Україні та припинення будівництва нових аж до всеукраїнського референдуму по атомній енергії, який потрібно провести не пізніше осені ц.р.

За дорученням активу Українського Культурологічного Клубу, голова Ради Клубу.

Сергій Набока (підпис)".

Іспит зрілости

У суботу, 7-го і 14-го травня ц.р., учні 12-ої кляси української школи при церкві-пам'ятнику св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., здавали письмові й усні кінцеві іспити з усіх українознавчих предметів. До іспитів приступили всі учні 12-ої кляси, а саме: Надя Дейнека, Зіна Жук, Марко Мазурець, Рома Мазурець, Леся Павленко, Олесь Скиба та Зіна Фатенко.

Дванадцять років пильної праці, відмова від вільних субот, участь в шкільних, церковних, молодечих та загально-громадських імпрезах; поєднуючи все це з тягарем щоденної школи, наші ґрадуанти не мали часу на марнотратні забави. І ось прийшов довгоочікуваний час напруження — іспит зрілости чи радше переоцінка здобутого знання.

Усний іспит провела іспитова комісія: інспектор і голова комісії проф. д-р Євген Федоренко (голова шкільної ради в ЗСА), директор школи Олексій Шевченко та керівник кляси і викладач українознавчих предметів Іван Павленко.

Всі учні бездоганно здали іспити з усіх предметів та з полегшою закінчили етап середньошкільного навчання в українській школі.

Настрій учнів можна висловити словами учениці Лесі: „Я така рада, що все добре скінчилося, але і сумна, бо вже не зможу більше ходити в українську школу".

Для нас випускники є спеціяльні діти. Їх небагато, бож лише семеро. Але вартості не міряються кількістю, але якістю. Так, шкода, що так мало, бо могло бути багато більше. Але ми мусимо дорожити цим скарбом. Бож це діти батьків, які не шкодували субот, як для дітей так і для себе. Не задовольнялися лише особистим визиском в позаукраїнському світі, а посвятили свій час і час своїх дітей для далекосяжних і глибших вартостей у житті, якими ми так щиро дорожимо.

Щасти вам Боже, наші дорогі учні!

Офіційне вручення дипломів відбулося 4-го червня **в Домі Української Молоді в Йонкерсі, Н. Й., з участю шістьох шкіл українознавства метрополії Ню Йорк-Ню Джерзі.**

І. Павленко

В Мюнхені...

(Закінчення зі стор. 1)

річ відкрив проф. В. Янів, привітавши гостей, членів Президії, духовенство, та всіх присутніх, серед яких були представники окремих екзильних комітетів, які пізніше висловили нам ювілейні привітання — від балтійців, поляків, словаків, чехів і мадярів. Проф. В. Янів всесторонньо насвітлив наше Тисячоліття на тлі історичних подій, як спадкоємців надбань Київської Руси у противагу до пропаганди Хрищення Росії, що наступило значно пізніше. Ширше це питання насвітлив у відношенні до західніх слов'ян — чехів, словаків, поляків — проф. Н. Льобковіч, поч. д-р УВУ, кол. ректор Мюнхенського університету і теперішній ректор Католицького університету в Айхштедт у своїй доповіді німецькою мовою, а у привітаннях Конгресу від міністерства освіти — д-р Г. Зінгбартль і проф. Г. Глясль.

Наукова Конференція була незвичайно успішною; на XIV сесіях виголошено 38 рефератів, при чому одну із доповідей відчитано у відсутності прелеґента. Всі прелеґенти жили у приміщеннях замку, мали на місці їжу, а тому могли довільно використовувати вільний час на наради і знайомства. У церкві Реколекційного осередку відбувалися в часі Конгресу міжконфесійні екуменічні Молебні, на яких були усі учасники Конгресу.

У неділю, 1-го травня, Богослуження були окремі. У катедральному храмі святої Покрови очолив Літургію в сослуженні шести отців Преосв. Владика Платон, який опісля відчитав привітальну телеграму від Папи Івана Павла II. Ювілейну проповідь з нагоди Наукового Конгресу виголосив о. проф. П. Біланюк (з Канади), який привітав голову і учасників Конгресу.

Православне Богослужения в церкві св. Миколая (на Ґасштайґу) очолив Блаженніший Митрополит Василій в сослуженні з Архиєпископами — Анатолієм і Володимиром та п'ятьма отцями. Уривки Богослуження зняла баварська телевізія. У своїй ювілейній проповіді Блаженніший Митрополит наголосив значення Наукового Конгресу, а серед професорів — учасників привітав проф. Янева з дружиною. Теплими словами привітав учасників Конгресу Архиєпископ Анатолій, а потім о. Палладій Дубиньський.

При цьому треба б також згадати про пресову конференцію в УВУ, що відбулася у середу, 27-го квітня. Цією зустріччю з кореспондентами поінформовано пресу про діяльність Комітету, про ціль Наукового Конгресу, а зокрема — про становище наших Церков в Україні і взагалі в Совєтському Союзі. Предсідником президії цієї конференції був проф. В. Янів, заступником пресовий реф. ред. Лоренс, а перекладачем ред. Р. Шупер. Конференція мала добрий успіх, бо повідомлення про Конгрес і наше Тисячоліття у формі репортажів помістили і баварські газети.

Конгрес закінчено у понеділок, вечором 2-го травня, при участі Владик прелеґентів, делегатів і багатьох учасників (понад 100 присутніх). З рамени СКВУ дякував голові і президії Конгресу, проф. Л. Винар, а з рамени УВАн в ЗСА прощав учасників Конгресу проф. Я. Білінський. Коротким зведенням пророблєної спільної праці Наукового Конгресу — всіх його учасників — з наміченням потреби видання його Збірника — прощав Владик і всіх учасників Конгресу проф. В. Янів, бажаючи всім щасливої подорожі і добрих споминів про відбуту Ювілейну Наукову зустріч у Мюнхені.

Постанням з місць і відспіванням двох гимнів — церковного „Боже Великий, Творче Всесильний" і славня — „Ще не вмерла Україна" закінчено Мюнхенський Ювілейний Науковий Конгрес в наше Тисячоліття. Був це наш вияв національних і релігійних почувань у 1000-ліття великої події нашого народу у правдивому світлі.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього 14-го лютого 1988 р. відійшла у Вічність

бл. п.

ОЛЬГА ПАВЛЮК з дому ЧУБАТИХ

Цим шляхом складаємо щиро-сердечну подяку всім, що взяли участь в похоронах.

Зокрема висловлюємо якнайщирішу подяку Владиці В. Постенові за поміч та полагодження церковних відправ, які відправили Всечесніші отці шамбеляни Стефан Чомко і Петро Федорчук. Зокрема дякуємо за гарне слово про Покійного шамбелянові Чомкові.

Ми невимовно вдячні Родинам Боднарам, Ковальчинам, Брожинам, Світенкам, Р. Чубаті, Вілсонам, Телегам і Пришлякам за участь у похоронах та особливо панам Михайлові Ковальчинові й Ігореві Боднареві за прощальні слова на могилі і під час тризни.

Наше щире українське спасибі всім, що склали нам свої співчуття особисто, листовно, телефонічно та жертвували на Богослужби чи прислали квіти.

Рівнож щира подяка за пожертви замість квітів на організації Пласт та Український Освітньо-Культурний Центр у Філядельфії, Па.

На УАКЦ у Філядельфії: $50.00 д-р О. і д-р З. Черник, М. і І. Ковальчик, Г. і З. Брозина; по $40.00 Gilbert Ass. Inc.; по $30.00 Л. і С. Світенко, Ю. і Л. Дихдала; по $25.00 Т. і Д. Ковальчин, Р. Чубатий, І. і З. Боднар, О. Боднар; Ю. і І. Боднар, Д. і О. Боднар, Р. Боднар, М. Боднар Вілсон, Б. і Х. Сеник; по $20.00 І. і А. Бортнічак; по $10.00 О. Салук, П-н і П-ні Вавзинецкі.

Разом $515.00

На Пласт у Філядельфії: $50.00 В. і Г. Чубатий; по $25.00 Б. і Х. Турченюк, С. З. Ґенґало, О. Боднар, В. і У. Зінич, І. і З. Боднар, Д. і О. Боднар, Ю. і І. Боднар, Р. Боднар, М. Боднар Вілсон; по $10.00 М. Тхір.

Разом $285.00

ПОСВЯЧЕННЯ

При цій нагоді подаємо до відома, що в суботу, дня 18-го червня 1988 р. о год. 1-ій по пол. відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА та ПАНАХИДА на могилі Покійної на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

ОЛЕКСАНДЕР — муж
з синами БОРИСОМ і ОЛЕГОМ
та їхніми дружинами і дітьми

Українська Вільна Академія Наук і комісія УВАН для вивчення і публікації спадщини В. Винниченка

із смутком повідомляє, що 7-го червня 1988 р. на 76-му році життя в Ню Йорку помер член-кореспондент УВАН, довгорічний діяльний член Винниченківської комісії, перший заступник її голови, керівник Винниченківського архіву, автор багатьох літературних і бібліографічних праць, зокрема капітальної анотованої бібліографії Володимира Винниченка

бл. п. проф.

Роман Михайлович МАЛАНЧУК

Дружині Покійного Ользі Федорівні, дочці Марії, братові Степанові та всім Його Рідним висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРЕЗИДІЯ УВАН
І КЕРІВНИЦТВО
ВИННИЧЕНКІВСЬКОЇ КОМІСІЇ

На слідах...

(Закінчення зі ст. 2)

по матеріялістичній теорії виникнення світу та органічного життя на нашій планеті.

Під сучасну пору, клясифікація всього живого на землі охоплює майже один мільйон видів тварин та 350,000 видів рослин.

Характеристичне, що для усіх цих видів життя, існує лише одна біологічна стрічка ДНК, запис на якій закодовується на один лад, без уваги на те, чи це буде одноклітинний водорість, черв'як шур, блакитний кит чи людина. Зміняється тільки зміст програми.

Напочатку ми згадували про те, що наш організм складається з 60,000 більйонів клітин, з яких, на жаль, приблизно 5 відсотків себто 3,000 більйонів клітин гине щоденно з виснаження та зношення. Єдині клітини нервів та м'язів доживають з нами свого віку. Тому основне завдання наших клітин, поза фізіологічними та самообороними функціями нашого організму, зводиться до відбудови зношених клітин шляхом поділу існуючих. Для цієї мети стрічка ДНК покликає до життя цілу низку роботів РНК (рибонуклеїнових кислот), що виконують різні праці від керівного інженера до носильника чи простого робітника, та цілий ряд біологічних робосомів, що правлять за транспортні влаштування у виді монорейок, для перевозу цих роботів та будівельного матеріялу (здебільшого протеїн) до ультромодерної фабрики-майстерні даної клітини. Після завершення пляннованої роботи, цебто побудови нової клітини, всі роботи РНК та рибосоми знищуються.

На жаль, обсяг цієї статті замалий, щоб можна входити в усі деталі, головно енергетичного аспекту, але навіть цих кілька прикладів високозорганізованої праці клітин доказує велику складність та плянованість органічного життя.

Ще вчора людина стояла збентежена перед безмежністю космосу, сьогодні вона стоїть ще більш збентежена перед дією 60,000 більйонів ультраавтоматизованих клітинних „фабрик", що становлять сліди чудесної містерії нашого життя.

Свято Юрія на „Вовчій Тропі"

Пластове свято Юрія, Свята Весни округи Ню Йорк відбулося, як і кожного року, — під час довгого кінця тижня — на „Меморіял вікенд" 28-30-го травня ц.р. на пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст Четтгем, а проводили його пл. курені „Верховинки" та „Лісові Чорти".

Розбивши шатра в лісі, пластуни вмаршували зі своїми курінними прапорами і знаменами на головний майдан. Крім вивішення національних прапорів, біля вічного вогню зложено букет калини й колосків жита, переданий учасникам Свята Весни молодими людьми з України.

Комендант свята ст. пл. Олег Мачай відкрив свято, звертаючи увагу учасників, що відбуваємо його у вагомий рік — рік відзначування 1000-ліття Хрищення України. Після відкриття відбулася теренова гра, яка завжди є найцікавішою частиною програми Свята Весни. Тут і там виділи в лісі кольорові плякати з вимальованими божками наших предків, тут і там можна було побачити гуртки юнаків чи юначок, які ішли рядочком різними стежками відчитуючи знаки, розпалювали вогні та трудилися над відчитуванням мап. Юначки під кінець гри (кожний гурток виконував свою частину завдання) зложили величезну мозаїку з постаттю Володимира Великого.

Збірка учасників Свята Весни — 88 на „Вовчій Тропі".

Увечорі відбулася весела ватра у таборі пластунок, а далі — нічна тиша. Стійки з острахом, а рівночасно з нетерпеливістю очікували взаємних нічних нападів. А вранці юначки побачили перед своїм табором таблиці на патиках з написом „Добрий день!". Значить, юнаки були і стійка не чула...

В неділю була спортова програма, що її професійно провів ст. пл. Ігор Струтинський, ЧК. В 12-ій годині у церковці почав дзвонити дзвін. Всі стояли на своїх місцях і єдналися зі всією українською громадою в діяспорі у цих 1000 секундах, в цей момент єдности, проголошений Світовим Конґресом Вільних Українців. В 5-ій годині по полудні о. ст. пл. Іван Кащак відправив Службу Божу. А вечором у таборі юнаків відбулася ватра, присвячена 1000-літтю Хрищення України. Глибокі і зворушуючі слова відкриття о. І. Кащака та мистецька точка 44-го і 2-го куренів пластунок творили першу частину ватри, а пізніше, як завжди, пластуни співали та виступали, приготовляючи спонтанно різні скечі. У понеділок пластуни швидко звинули свої табори і знову зійшлися разом на головному майдані. Юначки внесли величезну мозаїку князя Володимира Великого і піднесли її високо між маштами.

Група юначок і юнаків з 2-го і 3-го куренів склала пластову присягу, надано пластові відзначення, підвищення ступенів-іменовань на пл. розвідувачів і скоба та звільнено чотирьох юнаків з 9-го куреня для переходу до наступного Уладу — УСП. А тоді відчитано вислід змагань під час Свята Весни і вручено чаші-нагороди. У спорті більшість місць здобули юначки 44-го куреня УПЮ-ок ім. Оксани Джеджори з Нюарку та юнаки з 3-го куреня УПЮ-ів ім. гетьм. Мазепи з Ню Йорку, а в тереновій грі і таборуванні — 2-ий курінь УПЮ-ок ім. Лесі Українки та 9-ий курінь ім. кн. Святослава Завойовника з Ню Йорку.

Мозаїчна картина Володимира Великого, що її склали юначки на Святі Весни.

За дописи до газетки перше місце одержала пл. розв. Галя Кузишин, друге місце пл. розв. Ярина Ференцевич та третє — пл. розв. Христи на Бравн.

Комендантом свята був ст. пл. Олег Мачай, ЛЧ, бунчужним пл. сен. Петро Ставничий, ЛЧ, писарем ст. пл. Марта Сигіда, Верховинка, коменданткою пластунок пл. сен. Ніна Самокіш, Верх. бунчужною пластунок ст. пл. Катруся Леонард, Верх., писарем ст. пл. М. Сигіда, Верх., комендантом пластунів ст. пл. Андрій Кухар, ЛЧ, бунчужним ст. пл. Марко Якубович, ЛЧ, та писарем ст. пл. Андрей Гарасимяк, ЛЧ. Проєкт відзнаки свята і мозаїки виготовила ст. пл. Марійка Голіната, Верх. Погода була напрочуд гарна і всі дивувалися, що нема традиційного дощу. А він прийшов на кілька хвилин під час обіду і перестав.

Л.Ю.

Гідна уваги номінація

Філядельфія, Па. (О. Б.). — Українська спільнота завжди радіє і гордиться успіхами нашої молоді, наших науковців, професіоналістів чи підприємців. Це бо важлива обставина, що підносить наш національний престиж й збуджує до нас пошану зі сторони наших співжителів у країні нашого поселення.

М. Шиприкевич

До численних успіхів українців в ЗСА, про які часто пишеться у пресі, слід включити гідне уваги вивищення мґр Марти Шиприкевич, президента української щадниці у Філядельфії. Офіційним листом з 15-го квітня ц.р. губернатор стейту Пенсильванія Роберт П. Кейсі повідомив, що він на рекомендацію секретаря банківництва наіменував М. Шиприкевич до 11-членної Ради директорів Пенсильванської щаднично-забезпеченевої корпорації на чотирирічну каденцію урядування.

Асоціяція, про яку тут мова, диспонує багатомільйонним фондом, з якого дає забезпечення тим позичково-щадничим інституціям, які з огляду на обмежену величину свого майна не кваліфікуються на державне забезпечення для своїх депозитів. Такий саме забезпеченевий фонд створено заходом 58-ми банкових інституцій — членів цієї Асоціяції, і в минулому році його сума досягла 140 мільйонів долярів.

Марта Шиприкевич, яка вже 9 років очолює українську щадницю у Філядельфії, віддала багато енергії й труду для розвитку і росту цієї нашої фінансової установи, якої майно під час її урядування потроїлося (тепер воно досягає майже 70 мільйонів), і в цьому, безперечно, є її велика заслуга. Крім своєї професійної праці у щадниці, М. Шиприкевич є дуже активною в українському громадському житті, що, до речі, є співзвучним з засадами дієвого клича щадниці: „З громадою — і для громади!".

Висловлюючи щирі гратуляції з нагоди вивищення М. Шиприкевич, президента української щадниці, члени, дирекція й урядники щадниці бажають їй багато наснаги в праці й успіхів для дальшого розвитку та росту нашої фінансової установи, а також досягнень в американському банковому світі, що є так потрібними для доброго українського імени серед рідного і чужого оточення.

ВІДІЙШЛИ
● ВІД НАС ●

КАРЛО ЦИЦИК, член УНС Відд. 247-го ім. св. Івана Хрестителя в Вілмінґтоні, Де., помер 29-го квітня 1988 року на 77-му році життя. Нар. 27-го травня 1911 року в Делевері. Членом УНС став 1929 року. Залишив у смутку дружину Берту з родиною. Похорон відбувся 2-го травня 1988 року на цвинтарі Ґрейсловн Меморіял Парк у Вілмінґтоні, Де.
Вічна Йому Пам'ять!

Любомира Шеремета, секр.

РОМАН ДУБЛЯНИЦЯ, член УНС Відд. 22-го Т-ва „Доброї Волі" в Чикаґо, Ілл., помер 14-го квітня 1988 року на 65-му році життя. Народився в Україні. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Ірену, сина Джеррі з родиною і дочку Ілліяну Еббоне (Джім). Похорон відбувся 18-го травня 1988 року на цвинтарі Св. Миколая в Дес Плейнс
Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Б. Олек, секр.

СЕМЕН КУФТА Ст., член УНС Відд. 171-го ім. Л. Українки в Джерзі Сиґі, Н. Дж., помер 7-го травня 1988 року на 67-му році життя. Нар. 1921 року в Ексцельзіор, Па. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Дженевєфу і синів Симона мол. і Михайла. Похорон відбувся 11-го травня 1988 року на цвинтарі Розгилл в Лінден, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО МАКНО, член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" у Бриджпорті, Кт., помер 14-го квітня 1988 року на 74-му році життя. Народився 1914 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 17-го квітня 1988 року на цвинтарі св. Томи в Норвоку, Кт.
Вічна Йому Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

Перл Гаравуш Джигун, член УНС Відд. 304-го в Баффало, Н.Й. померла 28-го березня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 1914 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку мужа Павла, синів Терренса і Леона з родинами, сестер Катерину Романович і Еленор Павлячик та дальшу родину. Похорон відбувся 1-го квітня 1988 року на цвинтарі Мавнт Олівет в Тонаванда, Н.Й.
Вічна Її Пам'ять!

Марія Гнатик, секр.

Відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1)

культури та привітають його з 80-річчям. Юрій Шевельов виголосить головну конференційну доповідь про Кирило-Методіївську традицію і „дві поетичні мови" Тараса Шевченка. На конференцію прибудуть доповідачі й учасники з ЗСА, Канади, Німеччини, Франції, Австралії. Доповідатимуть вчені українського й неукраїнського роду.

Це сьома щорічна конференція УНДП. Конференції в минулих роках були присвячені українській літературі, історії, культурі, Україні в Другій світовій війні, сучасній Україні та Україні в двадцятих і тридцятих роках. На цих конференціях виголошено приблизно триста доповідей. Конференція на 1989 рік, що її плянування вже почалося, буде присвячена українській еміграції за останніх сорок років — 1949-1989.

За цьогорічну конференцію відповідає голова УНДП Дмитро Штогрин, професор Іллинойського університету в Урбана-Шемпейн, а за програму — Богдан Рубчак, професор Іллинойського університету в Чикаґо. Фундаторами конференції є Літня дослідна лябораторія місцевого університету, Фундація українських студій в Іллинойському університеті та Комітет тисячоріччя Християнства в Україні, відділ стейту Іллиной. Професор Василь Маркусь заступав цю останню організацію в обговореннях програми конференції.